

Industriraadets Svar, og dermed forekommer det mig, at det var rigtigt, om man hørte op med at tale om denne Kombination, denne nye Opfindelse, der ingen Steder hører hjemme, i alt Fald kun i Fantasiens Verden.

Paa Baggrund heraf kan jeg heller ikke overvældes af de Bebrejdelser, det ærede Medlem Hr. Stauning rettede mod os. Det ærede Medlem beklagede meget de Konservatives Stilling, at vi ikke kunde tiltræde dette, om hvilket vi har sagt, at vor Tiltræden kun kunde ske ud fra saglige Motiver, hvilke saglige Motiver altsaa ikke har ligget for. Det var meget mere naturligt, forekommer det mig, hvis det ærede Medlem Hr. Stauning havde sagt: Jeg har gjort en ny Opfindelse; jeg havde haabet at komme helt udenom Begrebet Told og de Vanskeligheder, der knytter sig dertil, maaske navnlig politiske, men det har ikke kunnet holde Stik, og det beklager jeg; men nu har jeg, hvis jeg vil gaa den Vej, jeg ønsker, og gavne de Interesser, jeg ønsker at gavne, intet andet at gøre end at gaa over paa den gamle slagne Toldvej. Men det bliver der ikke sagt. Beklagelsen bliver vendt imod os, og det med meget stor Styrke, med meget stor Bitterhed.

Det ærede Medlem Hr. Stauning fremhæver, at vi i Dag er mødt med et helt nyt Forslag — det er altsaa de Ændringer, der er Indrømmelser baade til Venstre og Socialdemokrater, til alle dem, der overhovedet frygter Prisfordyrelse som Følge af Told —, men vi har glemt det vigtigste, vi er nemlig ikke gaaet saa langt, som Industrien selv er villig til og selv har tilbudt med Hensyn til Kontrolbestemmelserne.

Jeg spørger da: Hvad er det, Industrien er villig til? Hvad er det, den har tilbudt? Den har tilbudt at gaa med til Kontrolbestemmelser, som vi har fremsat som Forudsætning for vort Forslag, og som er de samme, der fandtes i 1923. Det ærede Medlem Hr. Stauning har været saa venlig at beskyldte mig for Snyderi o. s. v., fordi jeg i en Bladudtalelse har gendrevet visse ganske usandfærdige og ganske uanstændige Fremstillinger, der fandtes at læse i „Social-Demokraten“ for i Gaar vedrørende dette Punkt. Jeg maa derfor udtale mig noget nærmere herom, og det bliver paa følgende Maade:

Naar det ærede Medlem Hr. Stauning erklærede, at jeg har sagt, at Kontrollen var en Forudsætning for Loven, og henvist til, at den i 1923 var indsat i selve Loven, saa er dette ikke helt rigtigt. Jeg henviste paa Forespørgsel fra det ærede Medlem

Hr. Stauning i Udvalget til, at disse Kontrolregler, som nu er kommet frem fra anden Side, var gennemført administrativt i 1923. Det ærede Medlem Hr. Stauning mener altsaa, at de har staaet i Loven af 1923. Men hvis de virkelig har staaet der, har de i alt Fald ikke staaet der saa tydeligt, at det har forhindret det ærede Medlem Hr. Stauning i at gaa til Skotøjsfabrikanterne og faa at vide, hvad det egentlig var, der blev praktiseret i 1923; thi da det ærede Medlem Hr. Stauning spurgte mig paa mit Partis Vegne i Udvalget, hvorledes vi vilde gennemføre og sikre de Bestemmelser, der nu er foreslaaet, og jeg da henviste til Ordningen af 1923, sagde det ærede Medlem Hr. Stauning, at det var ikke nok, hvad man havde den Gang, altsaa det, der nu blev foreslaaet, man maatte ogsaa have et Rigsdagsudvalg og et Skotøjsudvalg som i 1923 o. s. v. Da jeg deroverfor gjorde gældende, at vi ikke kunde gaa med til et Rigsdagsudvalg, men i øvrigt til de Kontrolregler, der den Gang administrativt blev gennemført, søgte altsaa det ærede Medlem Hr. Stauning Oplysning i Skotøjsindustrien om, hvilke Forholdsregler der gennemførtes i 1923, og der fik han saa Besked.

Hvad gaar nu denne Besked ud paa? Ja, lad mig blot først slaa fast endnu en Gang, at hvis disse Kontrolregler havde staaet at læse i 1923-Loven, havde det dog været ganske overflødig for det ærede Medlem Hr. Stauning at gaa ud hos Industrien selv og faa at vide, hvori de bestod. Og den Besked, han har faaet, fremgaar af den Skrivelse, som jeg med den højtærede Formands forventede Tilladelse skal citere. Det er altsaa den Skrivelse, der indeholder de Tilbud, som Skotøjsindustrien giver det ærede Medlem Hr. Stauning efter hans egen Udtalelse, og de Tilbud, som vi ikke har villet gaa med til, og det, som nu skal væltes vore Forslag eller maaske bruges som Paa-skud til at forhindre Socialdemokratiets Tilslutning til vore Forslag.

Det hedder her, at i Tilslutning til en Samtale, Fabrikanterne har haft Dags Dato med det ærede Medlem Hr. Stauning og visse andre af hans Kolleger, „skal vi bekræfte vore under denne Sammenkomst fremsatte Udtalelser gaaende ud paa, at vi“ — det vil altsaa sige Skotøjsindustrien — „, hvis der gennemføres et Kriseværn for Skotøj, saaledes som foreslaaet af det konservative Folkeparti, er villige til at underkaste os de samme Kontrolbestemmelser med Hensyn til vore Salgspriser, som vi var underkastet under Kriseværnsordningen i